

EURÓPAI PARLAMENT

2014–2019

Külügyi Bizottság

2014/2220(INI)

16.12.2014

JELENTÉSTERVEZET

a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján)
(0000/2014 – C8-0000/2014 – 2014/2220(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Arnaud Danjean

TARTALOM

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
--	---

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján)

(0000/2014 – C8-0000/2014 – 2014/2220(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtására (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján) (0000/2014 – C8-0000/2014),
- tekintettel az Európai Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletjének (a továbbiakban: az alelnök/főképviselő) az Európai Parlamenthez intézett, a közös kül- és biztonságpolitikáról, szóló éves jelentésére (12094/14), különösen annak az európai biztonság- és védelempolitikát érintő szakaszaira,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére és V. címére, különösen annak 21., 24. és 36. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 18-i következtetéseire,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitikáról és a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló parlamentközi konferencia 2014. április 4-i és 2014. november 7-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, „Biztonságos Európa egy jobb világban” elnevezésű európai biztonsági stratégiára, valamint az annak végrehajtásáról szóló, „A biztonság megteremtése a változó világban” című jelentésre, amelyet az Európai Tanács a 2008. december 11–12-i ülésén hagyott jóvá,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2013. november 25-i és 2014. november 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az alelnöknek/főképviselőnek és az Európai Védelmi Ügynökség vezetőjének az Európai Tanács 2013. decemberi következtetéseinek végrehajtásáról szóló, 2014. július 7-i eredményjelentésére,
- tekintettel az alelnök/főképviselő és a Bizottság „Az EU átfogó megközelítése a külső konfliktusok és válságok tekintetében” című közös közleményére és az ahhoz kapcsolódó, 2014. május 12-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „Az Európai Unió kiberbiztonsági stratégiája: Nyílt, megbízható és biztonságos kibertér” című közös közleményre és az ahhoz kapcsolódó, 2013. június 25-i tanácsi következtetésekre, valamint a 2014. november 18-án elfogadott uniós kibervédelmi politikai keretre,

- tekintettel a 2014. június 24-i európai uniós tengerbiztonsági stratégiára,
- tekintettel a szolidaritási klauzula Unió által történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról szóló, 2014. június 24-i tanácsi határozatra,
- tekintettel a szisztematikus és hosszú távú védelmi együttműködés 2014. november 18-án elfogadott szakpolitikai keretére,
- tekintettel az „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című, 2013. július 24-i bizottsági közleményre (COM(2013)0542) és a 2014. június 24-i végrehajtási ütemtervre (COM(2014)0387),
- tekintettel a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló, 2009. május 6-i 2009/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló állásfoglalásaira, különösen a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról³ és az európai védelmi technológiai és ipari bázisról szóló, 2013. november 21-i⁴, valamint a közös biztonság- és védelempolitika tengerészeti vonatkozásairól szóló⁵ és „az EU katonai struktúrái: jelenlegi helyzet és kilátások” című, 2013. szeptember 12-i⁶ állásfoglalásokra,
- tekintettel „Az átfogó uniós megközelítés és következményei az Unió külső tevékenységeinek következetességére nézve” című, 2014. április 3-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez és az Európai Bizottság alelnökéhez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, az EKSZ szervezetének és működésének 2013. évi felülvizsgálatáról szóló, 2013. június 13-i ajánlására⁸, valamint az EKSZ felülvizsgálatáról szóló, 2013. december 17-i tanácsi következtetésekre⁹,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,

¹ HL L 146., 2009.6.10., 1. o.

² HL L 216., 2009.8.20., 76. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0513.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0514.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0380.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0381.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0286.

⁸ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0278.

⁹ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_hu.pdf

- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8–0000/2014),

Általános biztonsági háttér

1. úgy véli, hogy az Európai Unió és a szomszédos térségek biztonsági helyzete egyre bizonytalanabbá és ingatagabbá válik; úgy véli, hogy az ukrajnai háború, a szíriai és iraki konfliktusok, valamint ezzel egyidejűleg az Iraki és Levantei Iszlám Állam (ILIÁ) elnevezésű terrorszervezet erősödése, a líbiai válság és a Száhel-övezetbeli terrorizmus veszélye az Unió biztonságát közvetlenül érintő fenyegetésnek tekinthető; úgy véli továbbá, hogy az ázsiai–csendes-óceáni térség iránti megnövekedett amerikai érdeklődés és a pénzügyi válság tagállami költségvetéseket és képességeket érintő következményei csak még inkább rávilágítanak arra, hogy az Uniónak fokozott felelősséget kell vállalnia saját biztonságáért és védelméért;
2. úgy véli, hogy az Európai Unió határain és közvetlen szomszédos térségeiben az EBVP/KBVP 90-es évek végén történt létrehozása óta nem volt még ennyire bizonytalan a helyzet; aggasztónak tartja, hogy az Unió e fenyegetések egyikével szemben sem képes meghatározó szereplőként fellépni, és túlságosan gyakran mindössze egy vagy több tagállam kezdeményezéseire vagy ad hoc szövetségekre hagyatkozik, amelyekben mellékes vagy kiegészítő szerepet tölt be;
3. véleménye szerint az Uniónak és tagállamainak mielőbb alkalmazkodniuk kell ezen új biztonsági kihívásokhoz, többek között a KBVP meglévő eszközeinek hatékony alkalmazása, a nemzeti intézkedések szorosabb összehangolása és adott esetben az európai szolidaritás megnyilvánulását célzó új mechanizmusok gyakorlati és rugalmas végrehajtása révén;
4. hangsúlyozza, hogy az Unió erejének és érdemi szerepvállalásának kulcsa abban rejlik, hogy ezzel egyidejűleg képes-e az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezéseit teljes körűen tiszteletben tartva széles körű eszköztárat mozgósítani; kitart amellett, hogy a KBVP katonai és polgári eszközei ezen átfogó megközelítés szerves részét képezik;

A Tanács 2013. decemberi ülésétől a 2015. júniusi Tanácsig: a KBVP mint valódi prioritás?

5. üdvözli a Tanács 2013. decemberi következtetéseit, amelyek elismerik a KBVP megerősítésének, hatékonysága, láthatósága és hatása javításának, valamint az európai védelmi iparági kapacitás fejlesztésének és az iparág megerősítésének szükségességét;
6. úgy véli azonban, hogy a 2013-ban kapott politikai lendületet nem követték a bejelentett célok lelkesedését tükröző konkrét intézkedések; úgy véli, hogy az Unió jelenleg még nem rendelkezik olyan működési, kapacitásbeli és iparági eszközökkel, amelyek segítségével érdemben hozzájárulhatna a nemzetközi válságok kezeléséhez és érvényesíthetné stratégiai autonómiáját;
7. üdvözli az új főképviselő/európai bizottsági alelnök, Federica Mogherini kinevezését;

örömmel nyugtázza a főképviselő első nyilatkozatait és a Külügyi és Védelmi Tanács elnöki tisztségének elfogadására irányuló döntését, amelyek egyaránt bizonyítják a KBVP iránti érdeklődését; bízik abban, hogy állásfoglalásai a gyakorlatban kedvező lendületet adnak majd a KBVP fejlődésének;

8. bízik abban, hogy az ismét a védelmi kérdésekkel foglalkozó, 2015. júniusi Európai Tanácsra a tagállamok és az európai intézmények a 2013 decemberében tett kötelezettségvállalásoknak megfelelő konkrét intézkedéseket dolgoznak majd ki;

A KBVP missziói és műveletei

9. megállapítja, hogy a KBVP újabb polgári és katonai műveleteit továbbra is több éve ismert strukturális hiányosságok – hosszadalmas és rugalmatlan döntéshozatali eljárások, a missziók változó környezetét nem tükröző megbízatások, a fegyveres erők kiállításával kapcsolatos problémák, a logisztikai reagálási képességek és pénzügyi források hiánya – jellemzik;
10. úgy véli, hogy a KBVP-missziók és -műveletek finanszírozásának kérdése kulcsfontosságú e politika jövőjének biztosításához; sajnálatosnak tartja, hogy a 2013. decemberi Tanács által a témáról indított vita nyomán ez idáig nem született konkrét javaslat; kéri, hogy az Athena mechanizmus módszeresen vegye át a KBVP-műveletek és -missziók megvalósításához kapcsolódó kiadások finanszírozását, és e mechanizmus keretében kezeljék a tagállamoktól kétoldalú támogatás címén, a harmadik országoktól vagy más nemzetközi szervezetektől származó forrásokat, hogy utóbbiak pénzügyileg hozzájárulhassanak a műveletekhez;
11. megjegyzi, hogy az Európai Unió által 2009 óta indított polgári missziókra igen gyakran azért kerül sor, hogy egy válsággal összefüggésben biztosítsák az Unió láthatóságát, és nem alapos elemzést és tervezést követő stratégiai eszközként alkalmazzák azokat; úgy véli, hogy e misszióknak nem ürügyként kellene szolgálniuk az uniós jelenlétre, hanem egy átfogó cselekvési stratégia szerves részét képező valódi, hatékony és felelős szakpolitikai és műveleti eszközként kellene működniük;
12. azon tűnődik például, volt-e érdemi haszna a líbiai határtámogató misszió (EUBAM Libya) elindításának és olyan intézményi és biztonsági körülmények közötti fenntartásának, amelyek mellett soha nem tudta teljesíteni a meghatározott alapvető célkitűzéseket;
13. a Gázai övezetben kialakult helyzet fényében ugyancsak sajnálatosnak tartja, hogy a Rafah-i határtámogató misszióval (EUBAM Rafah) kapcsolatos tanácsi egyeztetések máig nem zárultak le; kéri a misszió újraindítását, valamint mandátumának, emberi és pénzügyi erőforrásainak újraértékelését annak érdekében, hogy az megfelelő szerepet játszasson a Gázai övezet egyiptomi és izraeli határszakaszának ellenőrzésében;
14. megjegyzi, hogy az Afrika szarván a regionális tengeri kapacitásépítést célzó ambiciózus misszió (EUCAP Nestor) többoldalú és kétoldalú nemzetközi szereplők, köztük közösségi eszközök nagyfokú jelenlétével jellemzett intézményi és műveleti környezetben valósul meg, ami rontja a misszió céljainak és ennél fogva konkrét eredményeinek láthatóságát és pontos meghatározását;

15. tudomásul veszi, hogy 2013 júniusa óta létezik egy tartalékalap, amelynek célja a KBVP polgári misszióihoz szükséges források gyors mozgósításának lehetővé tétele; úgy véli, hogy e tartalékalap hatékony felhasználásához, annak az érintett misszióvezető rendelkezésére kell állnia az általa meghatározott szükségletek teljesítése céljából, és nem függhet a Bizottság döntéseitől; a tartalékalapról szóló éves tevékenységi jelentés készítésére szólít fel, hogy konkrétan fel lehessen mérni, milyen hozzáadott értékkel bír a polgári missziók indításának gyorsasága tekintetében;
16. üdvözli a közös szolgáltatási központ létrehozása érdekében folyamatban lévő vizsgálatokat, amely összefogná a KBVP polgári misszióinak céljait szolgáló eszközöket; úgy véli, hogy a leghatékonyabb megoldás az lenne, ha az EKSZ keretében a jelenleg az egyes missziók között széttagolódott polgári missziós szolgáltatásokat (emberi, informatikai, logisztikai erőforrások stb.) központosító és ésszerűsítő egyedi intézményi struktúra jönne létre;
17. megállapítja, hogy a KBVP katonai műveletei egyre inkább a fegyveres erők kiképzésére irányulnak (EUTM Mali és EUTM Szomália); örömmel veszi tudomásul e műveletek sikerét, de sajnálatosnak tartja, hogy végrehajtási missziókat az utóbbi időben ritkán terveznek; véleménye szerint a szomszédos térségekben tapasztalható tartós fenyegetésekre tekintettel az Európai Unió nem engedheti meg magának, hogy kizárólag a válság utáni vagy a válságból való kilábalást segítő eszközökre koncentráljon, hanem a válságkezelési ciklus valamennyi szakaszában be kell tudnia avatkozni;
18. sajnálatosnak tartja a katonai missziók indításakor a fegyveres erők kiállításával kapcsolatban tapasztalt problémákat; megjegyzi, hogy a 23 tagállam tényleges hozzájárulásával megvalósuló EUTM Mali misszió kivételével az Unió folyamatban lévő katonai misszióinak mindegyikében legfeljebb fél tucat tagállam vesz részt; meglátása szerint a harmadik országok részvétele a KBVP keretében létrejött partnerségek életképességéről tanúskodik, mindenekelőtt azonban a tagállamok érdektelenségét tükrözi;
19. tekintettel arra, hogy az Unió polgári (EUCAP) és katonai (EUTM) missziói egyaránt a kiképzést helyezik előtérbe; azon tűnődik, érdemes lenne-e olyan strukturális politikát kidolgozni, amelynek célja, hogy hosszú távú keretbe illessze ezeket a missziókat, biztosítva a költségvetési támogatást és a szükséges felszereléseket; véleménye szerint ez az együttműködés és fejlesztés keretébe illeszkedő új politika lehetővé tenné a „Train and Equip” és az „E2I” kezdeményezés keretében folyó, a harmadik országok hosszú távú kapacitásépítését (felszerelések, nyersanyag, infrastruktúra, bérek) támogató munka végrehajtását, amely ezen országok működőképes fegyveres erőinek létrehozását célozza;
20. üdvözli a 2013. novemberi Tanács arra irányuló szándékát, hogy megerősíti a harci egységek moduláris jellegét és rugalmasabbá teszi azokat, hogy mindenféle válságkezelési feladat során bevetethők legyenek; megjegyzi mindazonáltal, hogy ez idáig mindössze annyi – igen csekély – előrelépés történt, hogy a tervek szerint a harci egységek műveleti területre történő stratégiai szállítására az Athena mechanizmus keretében kerülne sor; valamennyi tagállamot felszólít, hogy haladéktalanul bizonyítsák

konstruktív hozzáállásukat, és egyszer s mindenkorra számolják fel a harci egységek bevetése előtt álló politikai és műveleti akadályokat;

21. üdvözli a védelmi miniszterek Tanácsa legutóbbi informális ülésének kedvező üzenetét, amely szerint meg kell vizsgálni az EUSZ 44. cikkében rejlő lehetőségeket; sajnálja ugyanakkor, hogy a témával kapcsolatos véleménykülönbségek miatt az említett cikk alkalmazásának módját illetően egyelőre semmiféle előrelépés nem történt; úgy véli, hogy a 44. cikk végrehajtása jelentősen javíthatná az uniós fellépés rugalmasságát és gyorsaságát, és ezáltal a környező veszélyekre való reagálási képességét is; sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek nem érdeklődnek a KBVP műveleteiben való részvétel iránt vagy nem rendelkeznek az ahhoz szükséges eszközökkel, hogy konstruktív módon támogassák a többi tagállam fellépését, ha azok emellett döntenek;
22. kéri a főképviselőt/alelnököt, hogy vizsgálja meg a Lisszaboni Szerződés további vonatkozó cikkei alkalmazásának lehetőségét is;
23. felszólít annak komoly mérlegelésére, hogy – az alapvetően szükséges moduláris jelleget megőrző formákban – lehetőség legyen a hatékonyságukat a gyakorlatban már bizonyító, többoldalú képzett hadtestek alkalmazására, a strasbourg-i Eurocorps mintájára;
24. kitartóan hangsúlyozza az Európai Unió és a nemzetközi intézmények – elsősorban az ENSZ, a NATO, az AU és az EBESZ – között a biztonság és védelem területén folytatott együttműködés fontosságát; üdvözli a szeptemberi walesi NATO-csúcson kiadott nyilatkozatot, amely megerősíti a szervezetnek a KBVP fejlesztéséhez nyújtott támogatását;

Kapacitásépítés

25. úgy véli, hogy a 2008. évi gazdasági és pénzügyi válság hatásai nyomán csökkentek a nemzeti védelmi költségvetések, a csökkentési intézkedéseket pedig a tagállamok nem hangolták össze, ami aláássa az Unió stratégiai autonómiáját és a tagállamok arra való képességét, hogy biztosítsák fegyveres erőik kapacitásbeli szükségleteit;
26. üdvözli a szisztematikus és hosszú távú védelmi együttműködés 2014. november 18-i Tanács alkalmával elfogadott szakpolitikai keretét, amely a kapacitástervezési folyamatok összehangolásán és az információcserén alapul;
27. üdvözli az EVÜ 2014. évi kapacitásfejlesztési tervének novemberi, Tanács általi elfogadását, amely meghatározza a kapacitásfejlesztés 16 kiemelt célját; hasonlóképpen üdvözli az EVÜ által a Codaba adatbázis révén végzett munkát, amelynek során felméri a tagállamok közötti együttműködési lehetőségeket, megnyitva ezzel az utat az ilyen együttműködések megvalósulása előtt; szorgalmazza, hogy a tagállamok vegyék figyelembe ezeket az eszközöket saját katonai kapacitásuk kiépítésekor;
28. meglepődve veszi tudomásul, hogy továbbra sem léteznek az együttműködést és a megosztást célzó európai szintű pénzügyi ösztönző eszközök; tudomásul veszi az ilyen eszközök vizsgálatára irányuló 2013. decemberi tanácsi felhívást, és sajnálattal állapítja meg, hogy az egyeztetések ellenére ezen a területen egy év alatt még nem született

konkrét intézkedés; megjegyzi, hogy a belga kormány eseti alapon már jelenleg is héamentességet biztosít az EVÜ egyes projektjeinek (pl. Satcom) előkészítő szakaszaihoz; úgy véli, hogy e mentességeket rendszerszinten kell nyújtani és ki kell terjeszteni konkrét kapacitásépítési infrastruktúrákra és programokra;

29. örömeire szolgálnak a meglévő együttműködési modellek – például az európai légi szállítási parancsnokság (EATC) modellje – és azok új tagállamokra történő kiterjesztése; sajnálatosnak tartja, hogy ezt a több éve létező modellt még nem alakították át a védelmi képességek más típusai számára; felszólít az EATC-modell más műveleti támogatási területeken történő újbóli felhasználására, ellensúlyozva ezzel a súlyos kapacitásbeli hiányosságokat;
30. tudomásul veszi az összevonási és megosztási projektekkel kapcsolatban elért kismértékű haladást; üdvözli többek között a levegőben történő üzemanyag-feltöltés területén az MRTT légiflotta vásárlásával tett előrelépést; sajnálatosnak tartja, hogy jelenleg csupán igen kevés tagállam vesz részt ebben a projektben, és felszólítja az e területen hiányosságokkal küzdő tagállamokat a csatlakozásra;
31. üdvözli a Tanács arra irányuló szándékát, hogy a kritikus technológiákkal – többek között az RPAS- és a Govesatcom-technológiákkal – összefüggésben kölcsönös projekteket szervezzen; megjegyzi, hogy az RPAS-technológiák esetében szabályozási keretet kell kidolgozni e technológiáknak 2016-ig az európai légi irányítási rendszerbe történő kezdeti beépítésére vonatkozóan, a polgári és katonai igényekre is figyelemmel;
32. üdvözli az Európai Unió műholdalapú szolgáltatásai (Galileo, Copernicus, EGNOS) terén elért haladást; úgy véli, hogy az űrrepüléssel kapcsolatos szolgáltatásokat – többek között a Copernicust – működésbe kellene léptetni, a KBVP-missziók és -műveletek nagyfelbontású műholdfelvételekkel történő támogatása érdekében; üdvözli az Ariane 6. projekt elindítását; sajnálatosnak tartja, hogy műszaki és kereskedelmi okokból az Unió továbbra is orosz indító szerkezeteket vásárol, ami ellentétes a bizonyos fokú stratégiai autonómia elérésére irányuló célkitűzésével;
33. úgy véli, hogy az Unió a NATO-éval azonos kapacitásépítési célokat tűzhetne ki, és legalább a GDP 2%-ának megfelelő védelmi kiadásokat, valamint azt kell előírnia, hogy a nemzeti védelmi költségvetéseknek legalább 20%-át nagyméretű felszerelésekre, többek között kutatás-fejlesztésre fordítsák;

Iparági terület

34. úgy véli, hogy a védelmi piacok rendkívül speciálisak, mivel a keresletet lényegében kizárólag állami megrendelések teszik ki, a piacon tevékenykedő vállalatok száma korlátozott, a termékek fejlesztése hosszú ideig tart és hosszú ideig kell azokat üzemben tartani, valamint egyes technológiák stratégiai jellegűek;
35. tudomásul veszi a Bizottság „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című 2013. júliusi közleményét, valamint az annak végrehajtására vonatkozó 2014. júniusi ütemtervet és az abban foglalt javaslatokat, többek között a 2009/81/EK és a 2009/43/EK belső piaci irányelvek hatékonyabb végrehajtására vonatkozóan;

36. úgy véli, hogy mindezek az intézkedések szükségessé teszik az európai védelmi technológiai és ipari bázis (EDTIB) előzetes közös meghatározását azon stratégiai vállalkozások vagy tevékenységek pontosabb célzása érdekében, amelyek számára az előnyös lehet;
37. tudomásul veszi a Tanács arra irányuló szándékát, hogy az ellátás biztonságát szavatoló európai rendszert hoz létre, amely feltételezi, hogy a tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak, és haladéktalanul gondoskodnak védelmi szükségleteik teljesítéséről; várja a végrehajtás módjait meghatározó bizottsági ütemtervet;
38. úgy véli, hogy egyedül egyetlen kormány sem képes tényleges hatással bíró kutatás-fejlesztési programokat indítani; örömmel veszi ezért tudomásul a Bizottságnak a polgári és a védelmi kutatási területet összefogó szinergiák kialakítására irányuló javaslatát; örömeire szolgál továbbá az előkészítő intézkedések indítása, és bízik abban, hogy a KBVP területén végzett ilyen intézkedés a következő többéves pénzügyi kereten belül egy kutatási témakör finanszírozását eredményezheti;
39. mindazonáltal a legszigorúbb körütekintésre szólít fel, legyen szó akár a kormányzás, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok, a társfinanszírozás vagy a védelmi előkészítő intézkedés részvételi szabályainak kérdéseiről; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen vegyenek részt a döntéshozatali eljárásban, elkerülve ezáltal a túlzott adminisztrációt és szavatolva, hogy a programok eleget tegyenek a KBVP és a tagállamok stratégiai szükségleteinek;
40. tudomásul veszi a védelmi felszerelésekre vonatkozó közös szabványok és tanúsítási eljárások végrehajtásának előmozdítását célzó bizottsági javaslatokat; e tekintetben várja az EVÜ és a Bizottság védelmi iparági szabványok kidolgozására vonatkozó ütemtervét, valamint az EVÜ-nek és az EASA-nak a katonai tanúsítványok Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének javítására irányuló javaslatát;
41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, az alelnöknek/főképviseelőnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a NATO főtitkárának, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának, az EBESZ hivatalban lévő elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Afrikai Unió Közgyűlése elnökének és az ASEAN főtitkárának.